

סיפולו תרמו כסף לאגודות עותומניות שונות שהוא עמד בראשן וכי הוא אי-שית, לא קיבל כסף - רק או התעורר פרופסור פדה לפעולה.

תורי-החולים

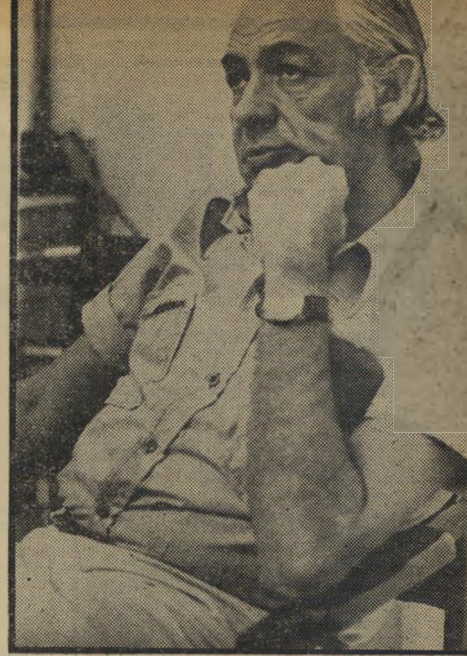
נושאים רווח

קירת העולם הזה גילתה, כי המי תנה הממושכת לניתוחים, לפעמים כדי שישה חודשים ויותר, משרתת אינטי רסים של מספר רופאים-מנתחים.

שימוש פרטי

בכספי האגודות

פני למעלה משנה, הגיע לביתי החולים הלל יפה מבקר פנימי של משרד-הבריאות. הוא גילה שמספר מנהל-למחלקות הקימו אגודה עותומנית, שי נירשמה כחוק. מטרתיה המוצהרות היו תמיכה כספית בהשתלמויות רפואיות, וכל פעולותיה הכספיות בוקרו עליידי רואה-חשבון.

מנהל ד"ר פלבניק לא יודע כלום

(המשך מעמוד 13)

אני בטוח שגם פרופסור מן יודע זאת, המשיך מנהל בית-החולים. אבל מה יכול היה לעשות? המצב העובדתי הוא, שמנהל מחלקה, חוק" יכול להורות לציוותו לא לשאת פעולה עם מנהל בית-החולים שלהם. הם יכולים לעשות מה שהם רוצים. וה' מסוכנים ביותר ביניהם, הם אלה שמכניהם בתפקידיהם כבר שנים רבות ברציפות. הללו מקדישים את מלוא מירצם וזמנם לפרקטיקה פרטית. בעוד שאין להם פנאי לעקוב אחר חידושים בתחום הרפואה. ה' מומחיות היחידה שלהם היא מיצאת שי' טות כיצד למרר את חייו של מנהל בית-החולים."

מחלקות בתיה"ח

ממלכות פרטיות

ב ד"ר פינחס קורן שהיה, עד לפרישתו לגימלאות, מנכ"ל בית-החולים בייניסון, ניסה ללחום בתופעה זו אך ניכשל.

בתוך ידידים, התבטא ד"ר קורן: "בעיני, מנהל-מחלקה בבית-החולים, המציף את מחלקתו בחולים פרטיים, ולצורך הטיפול בהם געזר בצוות של בית-החולים וב' מיכשור היקר של בית-החולים, דומה ל' קברניט מטוס. כוח, הלוקח מנוסע שממחר לדרכו סכום נוסף כדי להעדיפו, ומשלשל את הכסף לכיסו, ומשאיר מאחור, בנמל-התעופה, נוסע אחר שהיה אמור לטוס עימו, אך לא היה לו די כסף לשחדו.

כשם שכל חברה מתקנת לא חסכול התנהגות כזו של טייס, כך אין לסבול התנהגות דומה מצד מנהלי מחלקות בבתי-חולים, הנוהגים במחלקותיהם כאילו היו רכושם הפרטי ואף מגדילים את רכושם הפרטי בדיבדב."

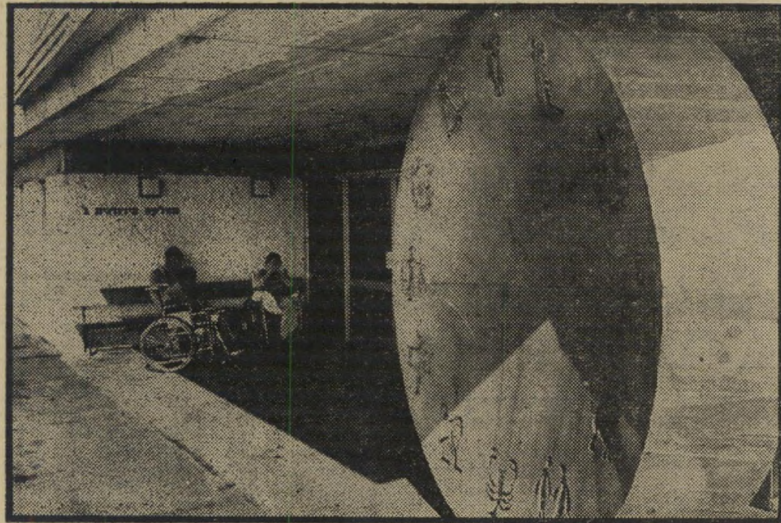
החלטנו לבדוק ביסודיות מה מתרחש כיום בין כותלי בית-החולים הלל יפה. בחרנו בבית-החולים זה מאחר שרצינו לבדוק את אחרים שמנהלו הקודם, ד"ר חיימוב, אולץ לפרוש. הלל משרד-הבריאות עוקב אחר הגעשה במוסד רפואי זה.

בשבע שערב ביקרנו בבית-החולים שלוש פעמים. ניהלנו שיחות ארוכות עם הרופאים הצעירים, עם צוות האחיות ועם אנשי המנגנון.

כבר בביקור הראשון נדהמנו, מעוצמת ריגשות המרירות האוכלים כל חלקה טור בה בקרב עובדי בית-החולים הזה.

אמר אחד הרופאים הצעירים (שמו שמור במערכת): "כואב לנו שהציבור אינו מביק אותנו. אנו עובדים קשה, בי הנאים כימעט בלתי-אפשריים, ומקבלים משכורת מגוחכת. בצבור חושבים שכל הרופאים עושים זהב." צריך למקד את הבעייה על הנושא המרכזי - מנהלי-המחלקות.

לי כואב לא פחות מאשר לכל אדם רח אחר, כאשר עני לטפל בחולה מופנה, ואני יודע שהתור לאיש' פוז הוקרם. ברור לי שהוא שייך למנהל המחלקה אלפיים לירות

המחלקה הכירורגית ב' שר, "הילד יפה" רשימת מועדפיס'באישפוז

הערותיו כי אין כל הוראת-חוק או נהל פנימי, האוסרים על מנהלי-מחלקות לה' קים אגודה עותומנית ולאסוף תרומות. המנכ"ל פירק את האגודה, משום שלא ראה טעם בפעולתה כאשר כבר קיימת באותו בית-החולים עצמו, אגודה ותיקה ומכובדת בשם "שוחרי בית-החולים הלל יפה."

בזה נסתים העניין. אך אילו התייחס המבקר הפנימי לתפקידו ביתר רצינות, אילו לא הסתפק בביקורת שיטתית, היה מגלה בוודאי מיספר עובדות תמוהות. רבים מבין החולים שתרמו כספים ל' אגודה, אולצו לתרום סכומים בסדר גודל

לא תמיד מעוניינים רופאים מנתחים שהתור לניתוחים יקטן, ויש להם סיבות טובות לכך. לפעמים, אי-ביצוע המייד של ניתוח, אין בו כדי לסכן חיי חולה. החולה יכול "לחיות" עם בעייתו עוד חודשים רבים. כאלה הם למשל ניתוחי בקע (שבר), פרוסטטה, עיניים וכדומה. הבעייה היא, כמובן, בכך שעד למרעד הניתוח יתייטר החולה בכאבים קשים.

כעבור חודש-חודשיים של המתנה, מגיע החולה למסקנה שיש ביכולתו לקצר את תקופת סיבלו. אחר ייעוץ רפואי פרטי, תמורת תשלום מתאים, יוקדם תורו ו'

לא תמיד מעוניינים רופאים מנתחים

שהתור לניתוחים יקטן. יש להם

סיבות טובות לכך.

בעייתו תיפתר בהקדם. לכן יובן, מדוע תור מתמשך לניתוחים, לא תמיד מזיק לאינטרסים של מנתחים מסויימים. חולים שאין ביכולתם לשלם לרופא, או שאינם מעלים על דעתם כי ניתן לשחד רופא, ממתנים לתרום חודשים ארוכים. אותם חולים נדחים, ל-א-פעם. גם בהגיע תאריך הניתוח. כך אירע גם לציון מנטין ולנתן עזר. שניהם, בתאריכים שונים, התייצבו בבית-החולים בהגיע תורם להי' נת, אך שם נאמר להם כי עוד בבוקר אותו יום, נשלחו לבתיהם מברקים ובהם ניקבע להם תאריך חדש, מאוחר יותר.

אם משרד-הבריאות אינו מתכוון להור' ליר שולל את הציבור הרחב ולחפות על מעללי רופאים בכירים - חובה עליו לני' הל חקירה יסודית ומקיפה במספר מחלי' קות בבית-החולים הלל יפה.

של אלפי לירות. זאת, נוסף לסכומי-הכסף ששילמו למנהלי המחלקות באופן פרטי. רישומים תמימים של נסיעות להשתלמות בחוץ-לארץ, היו למע' שה נסיעות ביולו של מנהלי-מחלקה' קות בליויית נשותיהם, אשר עשן בכספי האגודה כאילו היה זה כס' פם הפרטי.

ואולם, לא רק המבקר הפנימי התרשל בתפקידו. אשמתו של פרופסור פדה חמור' רה לא פחות. לאחר שדווח לו כי מבחינה חוקית אין מניעה להקים אגודה כזו, וגם לאחר שהגיעו לאוזניו ידיעות כי אגודות דומות של מנהלי-מחלקות צצות כפטריות אחר הגשם בבתי-החולים שונים נוספים, הוא לא נקף אצבע כדי לחסל תופעה זו. רק בשבועות האחרונים, אחרי שפרר' פסור הוכמן ניסה לטעון כי החולים שב'

ד"ר יעקוב יודע יותר מדי

אנו מציעים למשרד-הבריאות לבדוק את כל רשימות החולים שאושפזו השנה במחלקות כירורגית ב', אורטופדיה, ילדים ונשים, ולברר אצל אותם חולים אם היה קשר כספי כלשהו ביניהם לבין מנהל-המחלקה בה אושפזו.

רופאים ואחיות אהדים מפרן כירורג רשימה של חולים פרטיים שהועדפו באישפוז.

כיוון שהמדובר הוא בתחום מה רגיש כתחום הרפואה, חייב משרד-הבריאות לב' רר, כיצד הצליח אחד ממנהלי-המחלקות, ד"ר יעקב ארווין, לצבור תוך שנים מוע' טות רכוש רב ונכסים. במשכורתו בלבד אין, לכל הדעות, כדי להסביר את שיגשוגו הסניגסי המדהים.

במספר מחלקות בבית-החולים נערכו ניתוחים שאינם בתחום ההתמחות המוגדר של אותה מחלקה. מנהלי-המחלקות ביצעו אותם לחולים פרטיים. אחרי הניתוח אוש' פזו החולים, באופן פרטי, במחלקתו של מנהל-המחלקה.

ידי מנהל

ביה"ח כבולות

ד"ר פלבניק, מנהלו בפועל של בית-החולים, לא יכול היה לשוחח עימנו. היו לו הוראות שלא לשוחח, אלא בהסכמת דובר המישרד, אך הסכמה כזו לא ניתנה. ד"ר פלבניק, חבר קיבוץ רמת-השופט אינו מסוגל, למרות רצונו הטוב, לפקח בעילות על מנהלי-המחלקות. הוא זוכר היטב מה אירע לקודמו, ד"ר חיימוב, שני' סה לחסל את נגע ההעדפה באישפוז ואולץ לבסוף לפרוש.

הוא גם אינו יודע כל מה שיודעים הרופאים הצעירים, בדבר נהלי קבלת חולים פרטיים עליידי מנהלי-המחלקות.

הגוף היחיד שיכול היה להיות לו לעזר בכך, הוא כמובן משרד-הבריאות. אילו שיגר לבית-החולים מבקרים פנימיים מדי פרקיומן סביר, היתה נוכחותם מורגשת היטב במחלקות.

אבל משרד-הבריאות מקיץ מי תרדמתו העמוקה, בבהלה, רק כי אשר מתעוררת זעקה ציבורית. וגם אז מנסים ראשו למצוא להם שיערי-עזאזל, כדי שהם יישארו תמיד טהורים.

הפעם, שיטה זו לא "תעבוד". נושא השחיתות-ברפואה בישראל הוא חמור עד מאד. אפילו בקנה-מידה ישראלי. לא נרפה מנושא זה. כל אותם אינטרסני' סים הנאלצים עתה להרכין ראש, המקווים כי הועם הציבורי יפוג וישכך, משתעשעים בתיקויות-שחא.

אנו נחזור ונטפל בנושא זה שוב ושוב. עד שיבוא על תיקונו, כמקווה.

(כתבה אחרונה בפיררה)